

Chương 144: Reinhardt Và Charlotte Cùng Lên Lút Làm Gì Đó (2)

(Số từ: 3025)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:18 PM 09/05/2023

Họ sử dụng mật khẩu để vào và sử dụng Ma pháp [cách âm] trong phòng. Câu lạc bộ có tên Exodium đó tràn ngập những điều đáng ngờ.

“Có thể nào Hội trưởng hội học sinh cũng tham gia vào câu lạc bộ này?”

“Đó là một khả năng. Hội trưởng hội học sinh của Royal Class cũng nói rằng không có vấn đề gì với nhóm này, nhưng rõ ràng cô ấy không biết sự thật.”

Tôi gật đầu trước những nghi ngờ có cơ sở của Charlotte. Tôi không biết Hội trưởng hội học sinh của Temple là ai, nhưng tại sao họ lại bao che cho một câu lạc bộ đáng ngờ như vậy?

Charlotte và tôi đang ở hành lang ngay dưới cầu thang từ phòng câu lạc bộ, nơi những gã đó đang làm chuyện-ai-cũng-biết-là-gì. Chúng tôi đang suy nghĩ về cách chúng tôi có thể tìm ra những gì họ đang làm ở đó.

“Tôi có thể mở cửa và hỏi họ chuyện gì đang xảy ra, nhưng...”

Charlotte dường như đang cân nhắc một số phương pháp khá mạo hiểm. Vì việc nghe lén đã trở nên bất khả thi, chúng tôi phải nghĩ ra một số phương pháp khác, nhưng liệu họ có thú nhận chỉ vì chúng tôi hỏi họ không?

Rốt cuộc, một phương pháp như vậy sẽ khá cực đoan.

“Chúng ta có thể đờn họ hoàn thành các hoạt động của mình và sau đó tóm lấy một trong số họ và bắt họ nhỏ ra.”

Tôi nghĩ ra một cách mạo hiểm khác. Họ sẽ không ở trong đó mãi mãi; Rốt cuộc, cuối cùng họ nhất định phải ra ngoài. Nếu chúng tôi bắt được một trong số họ và thẩm vấn họ, chúng tôi sẽ dễ dàng tìm ra câu lạc bộ Exodium đó đang làm gì.

“Hmm... Cuối cùng, cả hai phương pháp này đều liên quan đến bạo lực, vì vậy chúng ta nên chuẩn bị nhận các hình thức kỷ luật nếu điều này thực sự không có gì.”

Tôi gật đầu trước những lời của Charlotte. Các biện pháp kỷ luật sẽ ổn miễn là chúng không liên quan đến việc đờn học. Dù sao thì tôi cũng đã bị coi là kẻ gây rối rồi.

Charlotte và tôi dựa vào cửa sổ ở cuối hành lang tầng hai, suy nghĩ xem chúng tôi nên làm gì.

“...Tôi đoán họ vẫn chưa hoạt động hết công suất.”

"Cái gì?"

Charlotte chỉ ra ngoài cửa sổ.

Có một sinh viên mặc áo choàng đen bước vào tòa nhà. Một sinh viên đến muộn, chắc chắn rồi...

'Không, đợi một chút.'

“...Nghĩ lại thì, không phải họ nói rằng các thành viên không biết nhau sao?”

"...Ừm, nó làm sao?"

Hội trưởng hội học sinh nói rằng họ không biết nhau vì họ mặc áo choàng trong các buổi họp mặt.

“Tại sao tôi không đi thay vì anh chàng đó?”

"Ah..."

Tôi đã biết mặt khẩu sau khi nghe trộm.

"KHÔNG. Có một sự khác biệt quá lớn về chiều cao. Cậu chắc chắn sẽ bị bắt. Ngoài ra, Hội trưởng câu lạc bộ chắc chắn đã ghi nhớ giọng nói của người đó.”

“Tôi không thể nói rằng tôi vừa khỏi bệnh cảm lạnh hay gì đó sao?”

“...Cậu có nghĩ rằng Hội trưởng thậm chí còn đi xa đến mức sử dụng mặt khẩu cho câu lạc bộ của mình sẽ tin điều đó không?”

Thái độ của Charlotte khá tiêu cực đối với kế hoạch xâm nhập bí mật của tôi. Cuối cùng, quyết định tốt nhất mà tôi có thể đưa ra trong tình huống đó là bắt một trong số họ sau khi hoạt động câu lạc bộ của họ kết thúc.

*Cách

Và rồi cả Charlotte và tôi nhìn thấy một cánh cửa dẫn đến hành lang tầng hai ở phía bên kia mở ra. Tôi không quan tâm liệu chúng tôi có bị người khác nhìn thấy hay không, miễn là họ không phải là những gã ở tầng ba.

Tuy nhiên, khi Charlotte nhìn thấy người đó đi vào hành lang, cô ấy nghiêng đầu.

“...Đó không phải là Detto sao?”

Anh vẫn ở xa, nhưng tôi vẫn có thể nhận ra anh.

Đó là B-8, Dettomolian.

* * *

B-8, Dettomolian, tài năng của anh ta là [Ma thuật] và [sức mạnh siêu nhiên].

Cùng với Scarlett, anh ta là một trong những người mà Class B tránh xa nhất. Tất nhiên, nhờ có Charlotte bảo vệ, Scarlett không còn bị bắt nạt nữa, nhưng có vẻ như họ vẫn chưa tiếp xúc nhiều với Dettomolian.

Anh ta là kiểu người mà mọi người cảm thấy miễn cưỡng khi đến gần - một luồng khí đáng sợ và kỳ lạ bao quanh anh ta.

Đầu tóc lúc nào cũng bù xù, đôi mắt thâm quầng, người gầy như que củi và trông như một con cá cơm khô.

Scarlett bị coi là kẻ bị ruồng bỏ chỉ vì màu tóc, nhưng Dettomolian... anh ấy thực sự khiến bạn cảm thấy khó chịu. Đó là nhận thức.

Trên thực tế, anh ấy thường nhìn thấy ma và nói một số điều thực sự đáng sợ.

Tại sao anh ta lại ở đây vào giờ này?

“Detto!”

Tất nhiên, Charlotte, người ngọt ngào và tử tế với hầu hết mọi người - ngoại trừ Bertus - ngay lập tức chạy dọc hành lang như thể cô ấy rất vui khi được gặp Dettomolian và gọi anh ta.

Ý cô ấy là gì khi gọi 'Detto'? Đó có phải là biệt danh của anh ấy không?

...Cô ấy chưa bao giờ gọi tôi bằng những biệt danh dễ thương như vậy.

“...Charlotte.”

Khi Charlotte gọi anh ta, Dettomolian di chuyển cơ thể khô gầy của mình để nhìn cô.

“Tôi đã tự hỏi tại sao cậu lại rời đi vào mỗi cuối tuần vào buổi tối. Cậu đang ở trong một câu lạc bộ à?”

“...Đúng vậy.”

Charlotte có xu hướng nhìn mọi người bằng ánh mắt dịu dàng, mỉm cười như thể cô ấy không cảm thấy khó chịu chút nào. Tôi tiếp cận anh ta vì Charlotte ở đó, nhưng điều đó hơi rùng rợn theo một nghĩa khác.

“Cậu đang ở câu lạc bộ nào?”

*Chỉ

Dettomolian chỉ về phía cánh cửa mà anh ta bước ra thay vì trả lời.

[Phòng nghiên cứu huyền bí]

Rõ ràng là nó sẽ là loại câu lạc bộ.

Một lần nữa tôi nhận ra rằng các thành viên của Class B, những người không thuộc dàn nhân vật chính, đang bận rộn làm nhiều việc khác nhau bên ngoài câu chuyện mà tôi không hề hay biết. Dettomolian chắc chắn không nằm trong số những người thân thiết với Ludwig trong năm nhất.

Anh ấy chỉ là một đứa trẻ hơi đáng sợ trong lớp.

Sau khi có sự hiện diện như một bóng ma như vậy trong câu chuyện, sau này anh ấy sẽ tăng thêm một số trọng lượng trong đó.

“Ah. Đúng vậy...”

Khi Charlotte nhìn thấy bảng hiệu của Phòng Nghiên cứu Huyền bí, cô ấy bật cười ngượng ngịu.

Mặc dù tôi luôn nghĩ như vậy khi nhìn thấy anh ấy, nhưng đối mặt với anh ấy như thế chắc chắn có cảm giác như nhìn thấy một bộ xương sống. Anh ấy ăn không ngon sao? Làm thế nào mà anh ta thậm chí có thể thành công vượt qua khóa huấn luyện thể chất của Temple?

Không, đó cũng là lỗi của tôi.

Rõ ràng là thể chất của Dettomolian không cho phép anh ấy tăng cân nhiều vì tôi đã xếp anh ấy là con cá cơm gầy nhất ở đó.

Tôi xin lỗi người bạn của tôi.

Dettomolian chậm rãi lê thân hình gầy gò của mình về phía phòng tắm. Anh ấy là người luôn quan tâm đến nhu cầu của mình trước, bất kể Công chúa có đứng trước mặt anh ấy hay không.

Gần như không thể đoán được anh ấy đang nghĩ gì, và anh ấy luôn làm mọi việc theo tốc độ của riêng mình.

Đó là kiểu người của Dettomolian.

“Này, Detto có biết chuyện này không?”

Tại sao Charlotte lại gọi anh ta bằng biệt danh đó?

Tại sao tôi lại bức mình vô cớ? Tôi có ghen không? *(Thuc: Ai trả lời hộ anh main kìa :v)*

Tất nhiên, Charlotte dường như không có bất kỳ lý do cụ thể nào đằng sau nó.

Dù sao đi nữa, câu hỏi của Charlotte về việc liệu Dettomolian có biết về câu lạc bộ đáng ngờ hay không là hoàn toàn có cơ sở, vì họ có phòng câu lạc bộ trong cùng một tòa nhà.

"Hãy hỏi cậu ấy."

"Được rồi."

Chẳng mấy chốc, anh từ phòng tắm trở ra.

"Detto, cậu có thời gian rảnh không? Chúng ta nói chuyện một chút được không?"

"..."

Anh chàng trả lời với sự im lặng trước khi chỉ về phía phòng câu lạc bộ.

Tôi nghĩ ý anh ấy là chúng ta nên nói chuyện trong phòng.

"...Có thành viên câu lạc bộ nào khác xung quanh không? Chúng ta sẽ không cản đường họ chứ?"

Anh lắc đầu trước những lời của Charlotte.

"...Tôi ở một mình."

Dettomolian đã tự mình thực hiện các hoạt động câu lạc bộ của mình.

Chủ đề nghiên cứu của câu lạc bộ là điều huyền bí.

"V-vậy sao?"

Charlotte và tôi cảm thấy một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng.

* * *

*Cạch

Charlotte và tôi theo sau Dettomolian, người đã mở cửa Phòng Nghiên cứu Huyền bí.

“Ừm...”

Tất cả đèn đã tắt, và rèm tối đã được kéo lên, mặc dù trời đã tối.

Nguồn sáng duy nhất trong phòng là một ngọn nến duy nhất đặt ở giữa phòng. Một cái gì đó giống như một vòng tròn được vẽ xung quanh ngọn nến.

Nó chắc chắn không giống một vòng tròn ma thuật... bằng cách nào đó nó có vẻ quá gớm ghiếc để trở thành một vòng tròn.

Nó dường như được vẽ bằng thứ gì đó màu đỏ, nhưng đó chắc chắn không phải là máu, phải không?

“Này, trời hơi tối một chút. Tôi bật đèn lên được không?” Charlotte thận trọng hỏi.

“...Vậy thì buổi lễ sẽ kết thúc.”

Dettomolian đã không giải thích những gì anh ấy đang làm ở đó. Môi Charlotte bắt đầu run nhẹ.

Dettomolian không nói anh ấy đang tổ chức nghi lễ gì hay liệu chúng tôi có thể bật đèn hay không.

Nếu cậu muốn nói về nó, thì giải thích mọi thứ đi, đồ khốn!

Tôi thậm chí không thể nói với anh ấy điều đó bởi vì tôi sợ rằng tôi sẽ bị nguyên rửa nếu tôi chạm vào anh ấy.

...Ah.

Chẳng phải tôi đã hành động giống như Erich, người đã bắt nạt cô bé Scarlett tội nghiệp vì cho rằng cô bị nguyên rửa hay sao?

Đừng định kiến... Đừng định kiến... Đừng định kiến... Tôi là người lớn.

“VẬY... Vì vậy, cậu đang nói rằng tôi không nên, phải không?”

“...Không thành vấn đề. Tôi chỉ có thể làm lại sau. Tuy nhiên, nó mất khoảng một tuần...”

“Như tôi nghĩ, tôi không nên...”

Tôi không chắc lắm, nhưng có vẻ như Charlotte đã từ bỏ ý định bật đèn, nghĩ rằng nếu cô ấy bật nhầm đèn, công việc khó khăn kéo dài cả tuần của Dettomolian sẽ bị hủy hoại hoàn toàn.

Trước khi ngồi xuống trước ngọn nến, anh kéo mấy chiếc ghế lại gần.

"...Ngồi đây."

Có lẽ vì bầu không khí trong phòng quá kỳ lạ hoặc có thể vì lời nói của anh ta, một cảm giác sợ hãi kỳ lạ len lỏi trong tôi, mách bảo rằng nếu tôi ngồi ở

bất cứ đâu ngoài chỗ đó thì sẽ có chuyện chẳng lành xảy ra.

“Đ-được rồi...”

Charlotte.

Tôi có thể đọc được chính xác suy nghĩ của cô ấy vào lúc này.

Cô ấy có lẽ cũng nghĩ rằng bộ phận nghiên cứu những điều huyền bí, nơi chỉ có Dettomolian tham gia, đáng ngờ hơn Exodium rất nhiều, phải không? Charlotte và tôi ngồi đúng chỗ Dettomolian bảo chúng tôi ngồi.

“Cậu có... là thành viên duy nhất của câu lạc bộ không?”

“Mặc dù tôi đang tuyển thành viên... Không có ai tham gia cả.”

Làm như địa ngục sẽ có ai tham gia ấy, đồ punk!

Nơi này... không chỉ là cảm giác kỳ lạ, nó thực sự có cảm giác như thứ gì đó sẽ bật ra bất cứ lúc nào.

Chỉ cần nhìn vào những công cụ kỳ lạ được chiếu sáng bởi ngọn nến duy nhất đó thôi đã khiến tôi nổi da gà.

Có vẻ như Dettomolian đã tự mình thành lập câu lạc bộ. Ghi nhớ điều đó, Charlotte có một câu hỏi khác muốn hỏi anh ta mà không liên quan đến bầu không khí đáng sợ ở nơi này.

“Chà... Tuy nhiên, cậu thực sự có thể tự mình thành lập một câu lạc bộ không? Không phải trước tiên cần phải tập hợp ít nhất một số người nhất định sao...?”

Vâng. Lẽ ra không thể thành lập một câu lạc bộ một mình được. Nên có một yêu cầu về số lượng thành viên tối thiểu, phải không?

“...Tôi có thể.”

Charlotte nghiêng đầu trước những lời nói kỳ lạ của Dettomolian khi anh ấy nói với chúng tôi rằng anh ấy có thể làm điều đó trong khi không ai khác có thể làm được.

“...Temple... Không thể dạy tôi Ma thuật... nên tôi tự học ở đây... Nơi này giống như... phòng học riêng của tôi...”

“Aah... Chắc chắn rồi...”

Charlotte gật đầu, dường như đã hiểu lý do của anh ta.

Tôi không rành lắm về Dettomolian, nhưng tôi đã miêu tả anh ta trong cuốn tiểu thuyết.

Tài năng của anh ấy nằm ở khả năng [Ma thuật] và [sức mạnh siêu nhiên], nhưng Temple không có chương trình giảng dạy nào liên quan đến [Ma thuật] vì nó giống như một loại Ma thuật siêu cổ xưa không còn được thực hành nữa. Dettomolian không thực sự phải đến Temple, nhưng anh ấy

vẫn làm để thoải mái học tập và nghiên cứu Ma thuật của mình với sự hỗ trợ của trường.

Do đó, Temple đã để anh ta thành lập câu lạc bộ để thuận tiện cho việc nghiên cứu Ma thuật của mình. Họ không thể dạy anh ấy, vì vậy họ chỉ để anh ấy tự học như chuyên ngành của mình.

Đó là lý do tại sao Dettomolian có thể thành lập một câu lạc bộ trong khi là thành viên duy nhất của câu lạc bộ.

...Dettomolian không được dạy cách sử dụng loại Ma thuật của mình, nhưng sau này, anh ấy vẫn có thể sử dụng nó một cách rất thuần thục. Tôi đã không đưa ra bất kỳ lý do nào cho điều đó, vì vậy bối cảnh nền này mà anh ấy tự nghiên cứu trong câu lạc bộ một người đã được tạo ra.

Tuy nhiên, đó không phải là một trong những câu lạc bộ nội bộ của Royal Class, mà là một câu lạc bộ chung...

Dettomolian muốn có thêm thành viên. Hầu như không thể có thêm bất kỳ thành viên nào từ Royal Class, vì chỉ có một số lượng sinh viên rất hạn chế.

Có vẻ như không thể có thêm bất kỳ thành viên nào vì chủ đề nghiên cứu của câu lạc bộ này và những gì anh ấy thực sự đang làm. Nó cũng có vẻ khá nghiêm trọng.

Nếu ai đó đi cùng với anh chàng đó, một ngày nào đó có thể thực sự sẽ xuất hiện một con ma. Anh ấy thậm chí có thể nói điều gì đó như, “Và đó là cách cậu làm điều đó. Bây giờ có thể hơi nguy hiểm.”

“N-nhưng... Điều đó có nghĩa là cậu đang cố gọi một... con ma thật à?”

Chẳng phải sẽ nguy hiểm hơn nhiều khi ai đó đang cố gắng triệu hồi những hồn ma thực sự trong khuôn viên trường hơn là những người có thể là tín đồ của Giáo hội Ma thần sao?

Charlotte dường như đang cân nhắc nghiêm túc liệu cô ấy có nên tập trung vào nơi đây thay vì Exodium hay không.

“Bóng ma đã ở khắp mọi nơi... Tôi không gọi chúng... Có vẻ như chúng đã ở đây rồi...”

“!”

“!”

“Đó là lý do tại sao... Gọi sẽ là một từ sai...”

Ah, tôi cảm thấy như mình sắp phát điên...

“Tất nhiên... Cũng không hẳn là sai... Bởi vì nghi lễ này... khiến chúng đổ xô đến nơi này...”

Đã có rất nhiều bóng ma xung quanh chúng tôi; tuy nhiên, Charlotte và tôi không thể nhìn thấy hoặc cảm nhận được chúng.

Vào lúc đó, Charlotte nhẹ nhàng nắm lấy tay tôi.

“!”

Tôi đoán cô ấy đã nắm lấy nó một cách vô thức, vì cô ấy có vẻ ngạc nhiên hơn tôi và ngay lập tức buông ra.

Có vẻ như cô ấy đã sợ hãi.

Tuy nhiên, tôi cũng không biết cách chiến đấu với ma...

Tôi thực sự... rất yếu trong việc sợ hãi...

Ngay cả trong một thế giới Fantasy, tôi cảm thấy như mình sẽ bị đau tim nếu tôi bắt gặp một con ma thực sự.

Đó là những thứ tôi ghét nhất trên đời...

[Bạn đã tìm ra sự thật về Hồn ma của Temple.]

[Đã hoàn thành nhiệm vụ – Bóng ma của Temple]

[Bạn đã được thưởng 300 Điểm thành tích.]

“U-uwark, mẹ ơiiii!”

“C-c-c-cái gì? Chuyện gì đã xảy ra thế?!”

Tôi đã rất ngạc nhiên trước cửa sổ hoàn thành nhiệm vụ đó đến nỗi tôi đột ngột nhảy dựng lên.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading